

398.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 8 lipca 1926 r.

celem wykonania ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o uzupełnieniu prowizorium budżetowego na czas od 1 maja do 30 czerwca 1926 r. i o prowizorium budżetowym na czas od 1 lipca do 30 września 1926 r. (Dz. U. R. P. № 63 poz. 376).

Na zasadzie art. 5 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o uzupełnieniu prowizorium budżetowego na czas od 1 maja do 30 czerwca 1926 r. i o prowizorium budżetowym na czas od 1 lipca do 30 września 1926 r. (Dz. U. R. P. № 63 poz. 376) zarządza się co następuje:

§ 1. Poczynając od dnia 16 lipca 1926 r. do dnia 31 grudnia 1926 r. pobierany będzie nadzwyczajny dodatek w wysokości 10% do podatków bezpośrednich z wyjątkiem podatku dochodowego, pobieranego według działu II ustawy o podatku dochodowym, — do podatków pośrednich, opłat stemplowych uiszczanych w gotówce z wyjątkiem podatku emisyjnego — oraz do podatków spadkowego i od darowizn, których ustawowe terminy płatności przypadają w powyższym okresie.

Oznaczony w ustępie pierwszym dodatek nie będzie doliczany do podatku majątkowego, podatku od lokali i placów niezabudowanych, daniny lasowej i opłat celnych, jako też nie ma zastosowania do dodatków samorządowych.

§ 2. Nadzwyczajny dodatek w wysokości 10% będzie również pobierany poczynając od dnia 1 września 1926 r. do dnia 31 grudnia 1926 r. do wszystkich zaległości wymienionych w § 1 danin, wpłacanych względnie przymusowo ściąganych w tym okresie, bez względu na to, czy zaległości te powstały z winy płatnika, czy też zostały odroczone lub rozłożone na raty.

Przepis niniejszego paragrafu nie ma zastosowania do podatków pośrednich pokredytowanych względnie odroczonech przez właściwe władze skarbowe przed dniem 16 lipca 1926 r., o ile pokredytowane lub odroczone kwoty zostaną wpłacone w wyznaczonym terminie.

§ 3. Należności skarbowe, określone w §§ 1 i 2 niniejszego rozporządzenia, które w dniu 31 grudnia 1926 r. będą stanowiły zaległość, pobrane będą w okresie po 31 grudnia 1926 r. łącznie z 10% nadzwyczajnym dodatkiem.

§ 4. Nadzwyczajny 10% dodatek będzie pobierany równocześnie z uiszczeniem danin publicznych. Od dodatku tego nie będą obliczone kary za zwłokę względnie odsetki za odroczenie.

§ 5. Obliczanie i pobór 10% nadzwyczajnego dodatku należy do obowiązku tych organów skarbowych względnie samorządowych, które są powołane do wymiaru i poboru odnośnych danin publicznych.

§ 6. Z dniem 16 lipca r. b. podwyższa się o 10% nominalnej wartości cenę sprzedażną urzędowych blankietów wekslowych oraz znaczków stemplowych, z wyjątkiem znaczków wartości nominalnej 5 gr.

W wypadku, gdy do uiszczenia opłaty stemplowej użyto powyższych znaczków wartościowych, nie będzie do niej doliczany 10% nadzwyczajny dodatek, przewidziany w § 1 niniejszego rozporządzenia, nominalna wartość użytych znaków winna jednak odpowiadać kwocie opłaty, obliczonej wedle dotychczas obowiązujących przepisów.

Obliczanie i pobór 10% nadzwyczajnego dodatku do opłat stemplowych, uiszczanych w gotówce za pośrednictwem notariuszy, jest obowiązkiem tych ostatnich.

Notariusze oraz instytucje, którym na mocy obowiązujących przepisów względnie wydanych zezwoleń przysługuje prawo perjodycznego wpłacania pobranej względnie należnej opłaty stemplowej, winni w prowadzonych przez się rejestrach uwidaczniać osobno opłatę stemplową, osobno zaś kwotę przypadającego 10% nadzwyczajnego dodatku.

§ 7. Podatnik winien uiścić nadzwyczajny dodatek w wysokości 10% bez osobnego pisemnego zawiadomienia ze strony władzy.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi życie z dniem 16 lipca 1926 r.

Minister Skarbu: *C. Klanner*